

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/405/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2714203798
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2714203798.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkyň JUDr. Ivety Jankovičovej a JUDr. Daši Kontríkovej v právnej veci navrhovateľa: Intrum Justitia Slovakia, s. r. o., so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Karadžičova 8, Bratislava, proti odporcovi: K. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXXX, H., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA, Park Angelinum 2, Košice, IČO: 42 326 923, zastúpený JUDr. Petrom Masarovičom, advokátom, Park Angelinum 2, Košice, o zaplatenie 177,29 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Skalica zo dňa 26. marca 2015, č.k. 7C/52/2014-98, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

Navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 26,65 eur titulom trov právneho zastúpenia do rúk jeho advokáta, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa a odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Navrhovateľovi súd uložil zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi do rúk jeho právneho zástupcu náhradu trov právneho zastúpenia v sume 52,60 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 2 písm. a), b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 52 ods. 1, 2 a 3, a § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, § 497 Obchodného zákonníka, § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, keď na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že obchodná spoločnosť SLSP, a. s. na žiadosť odporcu zriadila pre neho bežný účet, na ktorom poskytla SLSP, a. s. v prospech odporcu úver vo forme povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na účte. Dňa 28.03.2013 uzavreli obchodná spoločnosť SLSP, a. s. ako postupca a navrhovateľ ako postupník zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej zmluvy o postúpení pohľadávok bolo mimo iného i postúpenie peňažnej pohľadávky vo výške 212,60 eur voči odporcovi. Posudzovaný právny vzťah medzi účastníkmi založený zmluvou o bežnom účte je od svojho vzniku právnym vzťahom založený spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.) a právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, zák. č. 281/2001 Z.z.), keďže SLSP, a. s. vystupovala ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a odporca vystupoval ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej

obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. V prejednávanej veci sa navrhovateľ domáhal zaplatenia sumy 177,29 eur s príslušenstvom, ktorá suma podľa navrhovateľa predstavovala zostatok nesplateného úveru získaného povoleným prečerpaním sumy 165,97 eur a čerpaním nad rámec povoleného prečerpania vo výške 11,32 eur. Vedľajší účastníka na strane odporcu namietal nedostatok aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa dôvodiac, že obchodná spoločnosť SLSP, a. s. nemôže postúpiť navrhovateľovi tzv. živý úver a navrhovateľ v konaní nepredložil žiaden relevantný doklad, že úverový vzťah s odporcom bol ukončený pred postúpením pohľadávky na navrhovateľa. Navrhovateľ odovzdal svoju aktívnu vecnú legitímáciu v spore od zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 28.03.2013 s obchodnou spoločnosťou SLSP, a. s., ktorú zmluvu o postúpení pohľadávok považoval za platnú. Splnenie podmienky vyzvať odporcu na splatenie dlžnej sumy pred postúpením pohľadávky navrhovateľ preukazoval listinou označenou ako „Výzva“, ktorou SLSP, a. s. vyzval na zaplatenie dlžnej sumy 175,10 eur. Na tejto listine nie je uvedený žiadny dátum svedčiaci o tom, kedy bola listina napísaná, a to je aj dôvod, pre ktorý súd výzvu nepovažuje za „písomnú výzvu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách“. Súd k tomuto záveru dospel preto, lebo navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno, kedy bol odporca bankou vyzvaný na zaplatenie a či to bolo pred postúpením pohľadávky.

Postúpenie pohľadávky (cesia) spočíva v tom, že do existujúceho záväzku namiesto doterajšieho veriteľa (postupcu, cedenta) vstúpi nový veriteľ (postupník, cesionár) na základe zmluvy uzavretej medzi nimi. Postúpením pohľadávky teda dochádza k zmene v osobe veriteľa tak, že novým veriteľom sa stane postupník a nadobúda pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými. Pri postúpení pohľadávky nie je účelom zmena obsahu postúpenej pohľadávky, ale zmena v osobe veriteľa. Postúpením pohľadávky sa dlžníkovu postavenie nemení, najmä sa nemôže zhoršiť jeho právne postavenie. V súdenom spore navrhovateľ uzavrel dňa 28.03.2013 zmluvu o postúpení pohľadávok s obchodnou spoločnosťou SLSP, a. s.. V zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, môže banka (postupca) v prejednávanej veci postúpiť svoju pohľadávku voči klientovi (odporcovi), ak je klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči banke, a to aj napriek písomnej výzve banky. V konaní však nebolo preukázané, že by obchodná spoločnosť SLSP, a. s. vyzvala pred uzavretím zmluvy o postúpení pohľadávok písomne odporcu na splnenie omeškaných splátok poskytnutého úveru, táto skutočnosť nevyplývala ani z obsahu spisu. Navyše podľa navrhovateľa konečná splatnosť úveru nastala dňom vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle jeho oznámenia z 01.10.2013, avšak zmluva o postúpení pohľadávok bola uzatvorená už dňa 28.03.2013. Vychádzajúc z uvedených skutočností tak dospel súd k záveru, že neboli splnené podmienky pre postúpenie pohľadávky v sume 212,60 eur z obchodnej spoločnosti SLSP, a. s. na navrhovateľa. Takéto postúpenie pohľadávky je tak neplatné v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom, a to pre nedodržanie zákonnej podmienky uvedenej v § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene niektorých zákonov, ktorou je existencia písomnej výzvy banky klientovi na plnenie peňažného záväzku, s ktorou je klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že návrh je potrebné zamietnuť pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie. Vecná legitímácia predstavuje hmotnoprávny vzťah účastníka konania k prejednávanej veci a má ju iba ten, kto je subjektom hmotnoprávneho vzťahu, o ktorom sa v konaní rozhoduje. Účastníkom konania, ktorý je nositeľom subjektívneho práva z hmotnoprávneho vzťahu, má aktívnu legitímáciu. Vecná legitímácia sa na začiatku konania tvrdí. Súd návrhu vyhovie len vtedy, ak navrhovateľ preukáže, že má subjektívne právo na plnenie od odporcu uplatnené v konaní. Ak sa to v konaní nedokáže, súd návrh zamietne so záverom o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa bez ohľadu na prípadné zistenie, že nositeľom aktívnej vecnej legitímácie je iný subjekt, ktorý ale v konaní nevystupuje ako navrhovateľ. O takýto prípad išlo aj v prejednávanej veci, keď súd dospel k záveru, že postúpenie pohľadávky uplatnenej návrhom bolo neplatné. Práve nedostatok aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa mal vecný dopad na výsledok sporu v podobe vydania meritórneho rozhodnutia, ktorým súd návrh voči odporcovi zamietol. O náhrade trov konania navrhovateľa a odporcu rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a vo veci plne úspešnému odporcovi náhradu trov konania nepriznal, nakoľko náhradu trov konania výslovne nežiadal, i keď inak by mu na ňu vzniklo právo. Súd rozhodol o trovách konania pri navrhovateľovi a vedľajšom účastníkovi na strane odporcu podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Vo veci plne úspešnému vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 52,60 eur pozostávajúce z: 2x odmena za úkon právnej služby po 18,26 eur (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné vyjadrenie) a 2x režijný paušál, a to v roku 2014 po 8,04 eur.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uviedol, že prvostupňový súd návrh zamietol, pričom svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že navrhovateľ nie je aktívne legitimovaný byť účastníkom konania, nakoľko súd nemal preukázané, že jeho predchodca vyzval dlžníka pred postúpením pohľadávky na jej zaplatenie podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, čím nebola splnená zákonná podmienka pre postúpenie pohľadávky právnym predchodcom. Odvolateľ považoval skutkové zistenia súdu prvého stupňa v predmetnej veci za nesprávne a jeho rozhodnutie za predčasné. Uviedol, že dňa 25.03.2015 súdu faxom a elektronicky doručili písomné podanie, ktorého prílohou bola aj výzva na zaplatenie pohľadávky, s uhradením ktorej bol odporca v omeškaní viac ako 90 dní. Súd prvého stupňa však tento dôkaz vôbec nevykonal a jeho meritórne rozhodnutie vo veci, ktoré založil na nedostatku jeho aktívnej legitimácie, je predčasné.

K odvolaniu navrhovateľa sa písomne vyjadril vedľajší účastník, ktorý navrhol napadnutý rozsudok z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania. Uviedol, že prvostupňový súd vo veci rozhodol rozsudkom a návrh navrhovateľa zamietol, keď sa v plnom rozsahu stotožnil s právnou argumentáciou vedľajšieho účastníka vyjadrenou v jeho podaní vo veci a v tejto súvislosti skonštatoval, že navrhovateľ vo veci neunesol dôkazné bremeno vo vzťahu k preukázaniu skutočnosti, že jeho právny predchodca - Slovenská sporiteľňa, a. s. postupoval v súlade s § 92 ods. 8 zákona o bankách, a teda že by z jeho strany došlo k platnému postúpeniu pohľadávky na navrhovateľa, pričom navrhovateľ práve o tejto právnej skutočnosti odvodzoval svoju aktívnu legitimáciu.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods.1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - účastník konania (§ 201 a § 204 ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 201 a § 202 O.s.p.) a postupom bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné, pretože napadnutý rozsudok je vecne správny.

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 7C/52/2014 je zaplatenie 177,29 eur s príslušenstvom.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým bol návrh navrhovateľa zamietnutý a bolo rozhodnuté o trovách konania.

Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu konštatuje, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 132 O.s.p. a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 219 ods. 2 O.s.p., keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. So všetkými skutočnosťami uvádzanými odvolateľom sa náležitým a presvedčivým spôsobom vyporiadal už prvostupňový súd, ktorého rozhodnutie spĺňa všetky požiadavky kladené na zákonné rozhodnutie podľa § 157 ods. 2 O.s.p..

Z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že dňa 28.03.2013 uzavreli Slovenská sporiteľňa, a. s. ako postupca s navrhovateľom ako postupníkom zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bola aj pohľadávka voči odporcovi z titulu povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na účte č. 0254239740/0900 vo výške dlžnej sumy 212,60 eur s príslušenstvom.

Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že na predmetné postúpenia pohľadávky je potrebné aplikovať ustanovenia zákona č. 463/2001 Z.z. o bankách, konkrétne ust. § 92 ods. 8, v zmysle ktorého možno postúpiť pohľadávku voči klientovi, ak je klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke, a to aj napriek písomnej výzve banky.

Medzi účastníkmi bolo sporným, či Slovenská sporiteľňa, a. s. vyzvala pred uzavretím zmluvy o postúpení pohľadávok písomne odporcu na splnenie omeškaných splátok poskytnutého úveru. Navrhovateľ tvrdil, že túto skutočnosť súdu prvého stupňa preukázal, keď faxom a elektronicky doručil písomné podanie, ktorého prílohou bola podľa jeho názoru výzva jeho predchodcu na zaplatenie pohľadávky, s uhradením ktorej bol odporca v omeškaní viac ako 90 dní.

Nie je pravdou, že by sa prvostupňový súd uvedenou výzvou nezaoberal, ako to namieta vo svojom odvolaní navrhovateľ, súd prvého stupňa sa s predmetnou výzvou oboznámil a dospel k záveru, že predmetná výzva nie je výzvou v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, keď na tejto výzve nie je uvedený žiadny dátum svedčiaci o tom, kedy bola listina napísaná, s ktorým záverom odvolací súd súhlasí a považuje ho za správny.

Vecná legitímácia je stav vyplývajúci z hmotného práva, ktorý určuje, kto je nositeľom uplatneného práva alebo povinnosti v konkrétnom prípade. Navrhovateľ je aktívne vecne legitimovaný, ak je nositeľom uplatneného práva a odporca pasívne vecne legitimovaný, keď má skutočne povinnosť, ktorej splnenia sa na ňom navrhovateľ domáha, alebo ktorá mu má byť určená.

S prihliadnutím na vyššie uvedené bol správnym záver prvostupňového súdu o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa, vzhľadom na nedostatok ktorej bolo potrebné jeho návrh zamietnuť.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. z dôvodu vecnej správnosti potvrdil, keď prvostupňový súd správne rozhodol i o trovách konania a vo veci úspešnému odporcovi náhradu trov konania nepriznal vzhľadom na to, že tento návrh na jej priznanie nepodal a vo veci úspešnému vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov konania titulom trov právneho zastúpenia, pričom súd prvého stupňa rozhodnutie i v tejto časti dostatočným spôsobom odôvodnil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a v odvolacom konaní úspešnému odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože tento na jej priznanie návrh nepodal (§ 151 ods. 1 O.s.p.) a v odvolacom konaní úspešnému vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 26,65 eur titulom trov právneho zastúpenia, a to za jeden úkon právnej pomoci (vyjadrenie k odvolaniu) vo výške 18,26 eur a 1x režijný paušál vo výške 8,39 eur.

Senát krajského súdu uvedený rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.